

Applaus

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

'Als ik bij een klant binnenkom, word ik hartelijk ontvangen, maar een applaus heb ik nog nooit gehad.'

Elk jaar probeer ik een aantal cabaretvoorstellingen te bezoeken.

Mijn voorkeur gaat daarbij vooral uit naar de cabaretiers die het aandurven om grenzen op te zoeken. De beste grappen vind ik nog steeds de grappen waarbij mensen de zaal verlaten omdat de grap te ver zou gaan. Ik heb nog nooit een grap te grof gevonden, maar dat zal ongetwijfeld komen door mijn gevoel voor politiek incorrecte humor.

Een van de taken van een cabaretier is mensen laten nadenken. Dit gebeurt juist door grenzen op te zoeken en te overschrijden. Wat dat betreft zijn cabaretiers net de accountants van de jaren negentig. De toenmalige commercialisering heeft ervoor gezorgd dat grenzen zijn overschreden. Ondertussen weten we weer waar onze grenzen liggen: bij de controle en vooral niet daarbuiten. Alleen jammer dat de gebruikers van onze verklaringen te weinig gevoel voor humor hebben.

Momenteel zijn we extreem voorzichtig. Zelfs bij interne aangelegenheden als personeelsfeestjes zijn we bang om te ver te gaan. Niemand mag beledigd worden. Musicals zijn dan ook erg populair. Cultureel verantwoord en zo oppervlakkig dat niemand daaraan aanstoot kan nemen. Vandaar dat ik samen met een groot aantal collega's de musical Mamma Mia heb bezocht. Bedenklijk bij dit soort evenementen is het gedrag van het publiek. Op het podium wordt met een groot aantal acteurs gewerkt, maar pas als de hoofdrolspeelster het podium betreedt, barst een daverend applaus los. Nog voordat ook maar enige prestatie is geleverd. Opmerkelijk is dat dit niet bij medespelers gebeurt, terwijl hun prestatie absoluut vergelijkbaar is.

Na afloop van een voorstelling krijgt het publiek de kans om met applaus aan te geven hoe goed de voorstelling is. Alleen uitzonderlijke goede voorstellingen verdienen een staande ovatie. Deze theaterwet is echter niet bij iedereen bekend. Zodra het erop lijkt dat de show afgelopen is, komt het Joop van de Ende-klapvee in actie en volgen de overige toeschouwers als makke schapen.

Als ik bij een klant binnenkom, word ik hartelijk ontvangen, maar een applaus heb ik nog nooit gehad. Zelfs een licht geklap als de verantwoordelijk vennoot binnenkomt, heb ik nog niet gehoord. Laat staan een staande ovatie als het weer gelukt is op verantwoorde wijze een verklaring af te geven. Eigenlijk heel onlogisch. Zeker als je nagaat welke bedragen voor onze komst worden neergeteld. Misschien moeten we het een keer met humor proberen.